

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The Learning Behavior of Students at Rajamangala University of
Technology Thanyaburi

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ¹ และอติพงษ์ เพชรสุทธิ²
Pimolpun Phetsombat and Atipong Phetsute

Received: January 28, 2021

Revised: March 21, 2021

Accepted: March 26, 2021

DOI: 10.14456/jra.2021.96

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ และชั้นปี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยการแจกแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .98 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25,518 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 379 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน และ 2) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ และชั้นปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียน, นักศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

¹ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี; Rajamangala University of Technology Thanyaburi

² มหาวิทยาลัยปทุมธานี; Patumthani University

Corresponding author, e-mail: pimolpun_p@rmutt.ac.th, Tel. 089-8255166

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the learning behavior of Rajamangala University of Technology Thanyaburi students; and 2) to compare the learning behavior of Rajamangala University of Technology Thanyaburi students classified by gender and year. This was a quantitative research by distributing valuable questionnaires with confidence .98. Craigsie and Morgan's table was used to determine the sample size. A multi stage sampling was conducted with students in Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani Province, academic Year 2020, consisted of 25,518 students. A sample of 379 students was obtained. The tool was used as a questionnaire. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation, T test and analysis of variance. The results of the research showed that 1) the learning behavior of students of Rajamangala University of Technology Thanyaburi was at a high level both in overall and in each aspect; and 2) comparing the learning behaviors of students of Rajamangala University of Technology Thanyaburi classified by gender and year were not significantly different at the 0.05 level.

Keywords: Learning Behavior, Students, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

บทนำ

การจัดการศึกษาที่ดีให้กับคนในชาตินั้น เป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศ และการศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคมเพื่อการพัฒนาประเทศ หากประชากรของประเทศมีคุณภาพจะส่งผลให้ประเทศชาติมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน คนจะมีคุณภาพหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาจึงเป็นรากฐานของการพัฒนาคน อันเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของประเทศ ดังคำกล่าวที่ว่า “การศึกษาพัฒนาคน คนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ” (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2544) ดังนั้น การจัดการศึกษาของชาติจึงเป็นหน้าที่โดยตรงทั้งของรัฐและเอกชนที่จะต้องจัดการและบริหารงานการศึกษาให้ดีและมีประสิทธิภาพ โดยยึดถือเป็นกระบวนการสำคัญที่จะทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถนำความรู้มาพัฒนาประเทศชาติได้อย่างเหมาะสม และเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุก ๆ ด้าน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดการแข่งขันในเรื่องของคุณภาพสิ่งที่จะทำให้มนุษย์เราอยู่รอดได้ ในสังคมปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่

จะต้องพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในทุก ๆ ระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นรากฐานสำคัญของการดำเนินชีวิต ในการพัฒนาคนและคุณภาพของคนให้มีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่ รวมทั้งการวางรากฐานพัฒนาของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมถึงสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ ดังนั้นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงมุ่งพัฒนาการศึกษาให้เป็นการสร้างรากฐานในการพัฒนาคนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อการตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ เพราะเป็นแหล่งที่มุ่งพัฒนากำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพ ชั้นสูงในสาขาต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ คือ การผลิตบัณฑิตการวิจัยเพื่อค้นคว้าหาความรู้ การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม สำหรับการผลิตบัณฑิตซึ่งนับเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาของสถาบันอุดมศึกษา ต้องอาศัยกระบวนการหรือกลวิธีที่มีความสลับซับซ้อนและต้องมีความพร้อมทั้งฝ่ายสถาบันและฝ่ายนักศึกษา เพื่อช่วยให้บัณฑิตพร้อมซึ่งความรู้ ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ร่างกายและจิตใจ จึงจะเป็นบัณฑิตที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เป็นศูนย์รวมแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ที่มีคุณค่าต่อมวลมนุษยชน รวมไปถึงการพัฒนาคนเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ได้มีการกำหนดไว้ ซึ่งภารกิจที่สำคัญ 4 ประการ คือ การสอนหรือการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลลัพธ์ที่สำคัญซึ่งได้จากภารกิจดังกล่าว ล้วนมุ่งเสริมสร้างบัณฑิตที่จะผลิตออกไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องเป็นคนที่มีคุณภาพดี ได้รับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ การเป็นผู้มีคุณธรรม มีคุณภาพ และมีคุณค่าซึ่งการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศที่กำลังพัฒนาจึงเป็นทั้งการพัฒนาบุคคล และการผลิตบุคคลในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อออกไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในปีการศึกษา 2562 ได้มีผลการเรียนที่ไม่ผ่าน (คิดเป็นร้อยละ 7) จำแนกได้ดังนี้ นักศึกษาที่ติด F เป็นจำนวน 1,750 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.9) และมีผลการเรียนติด U เป็นจำนวน 43 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.16) จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 25,324 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2562)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจ ที่จะศึกษาพฤติกรรมผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ และชั้นปี

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25,518 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 379 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Robert V. Krejcie and Earyle W. Morgan (1970) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) คือ ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการแบ่งตามคณะได้ 11 คณะ และ 1 วิทยาลัย เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง และขั้นตอนที่ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของคณะและวิทยาลัย ด้วยวิธีจับสลากจนครบ 379 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ เพศ และชั้นปี

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน ได้แก่ 1) ทศคติในการเรียน (Attitude) 2) แรงจูงใจในการเรียน (Motivation) 3) การจัดการกับเวลาในการเรียน (Time Management) 4) ความวิตกกังวลในการเรียน (Anxiety in learning) 5) การมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน (Concentration) 6) กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) 7) การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ (Selecting Main Ideas) 8) การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids) 9) การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (Self Testing) และ 10) ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Test Strategies)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีลักษณะข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert's Five Rating Scale) ดังนี้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาที่เป็นแบบสอบถาม ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านต่าง ๆ
2. กำหนดกรอบเครื่องมือในการวิจัยจากข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษาเกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถาม โดยพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
5. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 30 คน
6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (Lee Joseph Cronbach, 1990) มีค่าเท่ากับ .98
7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เสนอต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถามตามที่กำหนดให้
3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยด้วยตนเอง ตามวัน เวลาที่กำหนดได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 379 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ข้อที่	พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา	n=379			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1.	ทัศนคติในการเรียน (Attitude)	4.03	0.81	มาก	2
2.	แรงจูงใจในการเรียน (Motivation)	4.00	0.82	มาก	4
3.	การจัดการกับเวลาในการเรียน (Time Management)	4.02	0.81	มาก	3
4.	ความวิตกกังวลในการเรียน (Anxiety in learning)	3.97	0.82	มาก	6
5.	การมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน (Concentration)	3.99	0.81	มาก	5
6.	กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing)	4.14	1.1	มาก	1
7.	การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ (Selecting Main Ideas)	3.69	0.89	มาก	10
8.	การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids)	3.8	0.9	มาก	8
9.	การทดสอบตนเองการทบทวนและการเตรียมตัวในการ เรียน (Self Testing)	3.88	0.9	มาก	7
10.	ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Test Strategies)	3.78	0.83	มาก	9
	รวม	3.55	0.78	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$, S.D. =0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.14$, S.D. =1.1) รองลงมา ด้านทัศนคติในการเรียน ($\bar{X}=4.03$, S.D. = 0.81) และด้านการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.69$, S.D. = 0.89)

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ และชั้นปี พบว่า

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมกรเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมกรเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีประเด็นสำคัญสามารถนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีพื้นฐานฐานจากการเรียนระดับมัธยม

ศึกษาตอนปลายหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ใกล้เคียงกัน เมื่อมาเรียนร่วมกันในรายวิชานักศึกษาจึงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชำนาญ ด้านคำ (2559) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านทัศนคติในการเรียน (Attitude) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสุขในวิชาที่ได้เรียนและคิดว่าสิ่งที่เรียนนั้นมีประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนาวลัย ต้นติเอกรัตน์ (2559) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทัศนคติ อยู่ในมาก

1.2 ด้านแรงจูงใจในการเรียน (Motivation) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจนและมีความพยายามในการค้นคว้าข้อมูลในการเรียนอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชำนาญ ด้านคำ (2559) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านแรงจูงใจในการเรียน อยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน (Time Management) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามักจะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมักจะทบทวนงานทุกชิ้นที่ทำในแต่ละครั้ง หลาย ๆ รอบเพื่อความถูกต้องและ เข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้ เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการจัดการกับเวลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจัดการเวลาในการเรียนของยูริส (Auren Uris, 1970) ได้แบ่งเวลาออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะงานที่ต้องใช้ 1) เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ (Fixed) ได้แก่ เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะสม่ำเสมอและไม่อาจตัดทอนได้เลย 2) เวลาที่ยืดหยุ่นได้ (Semi Flexible) ได้แก่ เรื่องที่พอจะเพิ่มลดหรือยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติงานพอสมควร 3) เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ (Variable) ได้แก่ เรื่องที่สามารถจะระงับโดยเปลี่ยนแปลงไปใช้ทางเลือกอื่น อาจจะรอไว้ทำภายหลังหรือสามารถเพิ่มหรือลดเวลาในเรื่องนั้นๆได้

1.4 ด้านความวิตกกังวลในการเรียน (Anxiety in Learning) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากังวลใจเกี่ยวกับเรื่องการเรียนมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผ่องใส เพ็ชรรักษ์ (2555) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านความวิตกกังวลในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของไรครอฟท์ (Charles Rycroft and George Morrison Carstairs, 1968) กล่าวว่าความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคย ภาวะเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคล ตระหนักว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อตนเอง แต่ยังไม่สามารถกำจัดสิ่งนั้นได้ เนื่องจากยังไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ หากสิ่งนั้นเกิดขึ้นหรือบุคคลรับรู้อย่างชัดเจนแล้ว ความวิตกกังวลก็จะหมดไปเพราะ ไม่ต้องเตรียมพร้อมที่จะเผชิญปัญหา

1.5 ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน (Concentration) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่คุยกันในเวลาเรียนและไม่คอนเล่นโทรศัพท์ในเวลาเรียน ทำให้จิตใจจดจ่อในวิชาที่เรียนซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านสมาธิ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์ (2559) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสมาธิอยู่ในมาก

1.6 ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ นอกจากตำราเรียนอยู่เสมอ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านการรวบรวมข้อมูล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของเวนส์เตนและพอลเมอร์ (Claire E. Weinstein and David R. Palmer, 2002) กล่าวถึงการรวบรวมข้อมูลว่าเป็นการที่นักศึกษากระตือรือร้นในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผลโดยการทำ ความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนเป็นภาษาตนเอง โดยนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลเข้ากัน อย่างมีเหตุผล และหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์เดิม

1.7 ด้านการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ (Selecting Main Ideas) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาใช้วิธีการสรุปใจความสำคัญให้ได้ ขณะที่ฟังคำบรรยายอยู่เสมอ สามารถเลือกจับใจความสำคัญ ในการเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผ่องใส เพ็ชรรักษ์ (2555) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการเลือกใจความสำคัญ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.8 ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสามารถในการอ่านข้อความที่จดบันทึกไว้หรือข้อความจากหนังสือเรียน อย่างพินิจ พิศเราะห์ จะทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผ่องใส เพ็ชรรักษ์ (2555) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.9 ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (Self Testing) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หลังจากเรียนเสร็จข้าพเจ้าได้ทบทวนบทเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเหล่านั้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อนเรียนครั้งต่อไป และก่อนส่งการบ้านแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าจะตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.10 ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Test Strategies) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้เตรียมตัวศึกษาเนื้อหา ก่อนเรียนและทบทวนเนื้อหา หลังเรียนอยู่เป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านการทดสอบตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ และชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มี เพศ และชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียน

ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานีที่มีชั้นปีที่แตกต่างกัน ต่างก็สามารถเข้าถึง หรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกัน และมีพฤติกรรมการเรียนในด้านทัศนคติในการเรียน แรงจูงใจในการเรียน การจัดการกับเวลาในการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน การมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล การเลือกใจความสำคัญ และจดจำเนื้อหาที่สำคัญ การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบเหมือน ๆ กัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย 10 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติในการเรียน (Attitude) แรงจูงใจในการเรียน (Motivation) การจัดการกับเวลาในการเรียน (Time Management) ความวิตกกังวลในการเรียน (Anxiety in Learning) การมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน (Concentration) กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ (Selecting Main Ideas) การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids) การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (Self Testing) และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Test Strategies)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” ข้อค้นพบที่สำคัญอันจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่างเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีควรศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบและใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการเพื่อให้ นักศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป
2. อาจารย์ผู้สอนควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้บริหารปัจจัยตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ อย่างไร เพื่อมาประกอบการวางแผนบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ พ ศ 2545-2549*. กรุงเทพฯ: อรรถผลการพิมพ์.
- ชำนาญ ด่านคำ.(2559). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์*, 10(1), 23-31.
- ทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์. (2559). พฤติกรรมการเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการคิด และการตัดสินใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ต้ง. ใน *รายงานการประชุม ชาติใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 7*. (น. 1038). สงขลา: มหาวิทยาลัย หาดใหญ่.
- ผ่องใส เพ็ชรรักษ์และคณะ. (2558). *การศึกษาถึงการศึกษาวุฒิกรรมการเรียนที่มีผล ต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*. (รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน). มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์: คณะบริหารธุรกิจ.
- สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา. (2544). *การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักงานการรูปการศึกษา (สปศ) องค์กรมมหาชนเฉพาะกิจ.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2562). *ข้อมูลผลการเรียนนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2562*. (อัดสำเนา).
- อรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550). *การศึกษาวุฒิกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. (รายงานการวิจัย). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Rycroft, C. & G. M. Carstairs. (1968). *Anxiety and Neurosis*. London: Routledge.
- Uris, A. (1970). *The Executive Desk Book*. New York: Van Nostrand Reihold.
- Weinstein, C. E., & Palmer, D. R. (2002). *Learning and Study Strategies Inventory (LASSI): User's manual*. (2nd ed.). Clearwater, FL: H & H Publishing.